

[Fiskeriministeren.]

det er et af de spørgsmål, der vil kunne egne sig for nordisk samarbejde. Jeg vil gerne benytte anledningen til at nævne, at ved interparlamentarikernes møde i Reykjavik i 1947 blev tanken om nordisk samarbejde på fiskeriets område drøftet, og jeg har nu foranlediget afholdt et møde af de nordiske fiskeriministre, der har fundet sted i Oslo i januar 1949. Her behandlede vi en hel række vigtige spørgsmål, også den Washington-konference, der er afholdt i denne måned, og vi blev bl. a. enige om at afholde en nordisk fiskerikonference med repræsentanter for de nordiske landes fiskerierhverv og fiskeriadministration. Denne konference skal finde sted på Hindsgaul fra den 8. til den 14. maj i år. Her vil også en række af de spørgsmål, vi kun flygtigt har nået at behandle ved mødet i Oslo, komme til indgående drøftelse.

Som det er det høje ting bekendt, blev der i 1946 underskrevet en nordisk konvention, der tilsigter ved skærpelse af mindstemålsbestemmelserne og bestemmelserne om masketørrelse at beskytte Nordsøen mod overfiskning. Dette er endnu ikke trådt i kraft, idet endnu kun en del af de pågældende lande, deriblandt Danmark, har ratificeret overenskomsten.

På den konference, der er afholdt i februar måned i Washington angående det nordvestlige atlanterrhav, blev denne konvention ændret derhen, at det nu bliver en videnskabelig kommission, der skal tage sig af det arbejde, der her er tale om. Der er også sket sådanne ændringer med hensyn til de grønlandske farvande, at jeg tror, vi fra dansk side kan være fuldt tilfredse med det resultat, der her er opnået.

Jeg har om de problemer, der her har været omtalt, søgt at samarbejde med erhvervenes repræsentanter i videst muligt omfang. Også på en række områder, som jeg endnu ikke har omtalt, har vi søgt at komme i kontakt med hinanden for i fællesskab at komme til et resultat. Der er således nedsat et udvalg til revision af fiskerilovene; dette arbejde er allerede i gang, og jeg håber til efteråret at kunne fremsætte lovforslag om saltvandsfiskeri og om ferskvandsfiskeri. Endvidere har jeg på grund af den uro, der er omkring industrifisken, ment, at det var min pligt at lade dette spørgsmål nærmere undersøge, og det er sket ved nedsættelse af et udvalg, hvori der er repræsentanter for de forskellige erhvervsgrøene, der er interesseret i industrifisken, samt repræsentanter for biologerne og embedsmænd fra ministerierne. Jeg har ligeledes nedsat et udvalg

til at undersøge mulighederne for at oprette et forsøgsdambrug til støtte for dette erhvervs særlige forhold; der er navnlig en række sygdomme, der volder dambrugene tab.

Også problemet om en rationel fodring, fremme af avlen, opdrætning af nye fiskearter o. s. v. har været af stor betydning. Det er meningen, at staten kun skal bidrage med videnskabeligt uddannet personale, medens den øvrige drift af dette dambrug skal varetages af erhvervet selv. Jeg håber, at vi her kan finde et resultat, som kan blive af betydning for dambrugene, der hjemfører en ikke ringe eksportindtægt.

Et nedsat udvalg har behandlet spørgsmålet om Gammel Strands fisketorv, og det har enstemmigt rettet en henvendelse til Københavns kommune om betimeligheden af at flytte Gammel Strands fisketorv til havneområderne ved Wilders plads. Selvom der synes at være nogen uenighed blandt fiskegrossererne på Gammel Strand, er det min mening, at Gammel Strand bør flyttes af mange grunde, og at den foreslåede plads vil afgive gode betingelser for et moderne københavnsk fiskemarked.

Jeg håber, at jeg her har givet en redegørelse, der viser, hvorledes stillingen er indenfor dansk fiskeri, og at den i nogen grad kan danne grundlaget og baggrunden for det lovforslag, som jeg her vil fremsætte. Lovforslaget tager sigte på ved ydelse af lån til virksomheder, der beskæftiger sig med opbevaring af, handel med og fordeling af fisk og fiskeprodukter, at fremme afsætningen af dansk fisk og danske fiskevarer. Såvel på de udenlandske markeder som på hjemmemarkedet findes endnu mulighed for en betydelig forøgelse af afsætningen af fisk og fiskevarer. For fuldt at kunne udnytte disse afsætningsmuligheder er det imidlertid nødvendigt, at der sker en rationalisering og modernisering indenfor opbevarings-, fordelings- og omsætningsvirksomhederne, således at der til stadighed tilsikres aftagerne en god og ensartet vare, behandlet, pakket og emballeret i overensstemmelse med hvert enkelt markeds særlige fordringer.

Efter lovforslagets § 1 kan der i finansåret 1949—50 af statskassen ydes de omhandlede virksomheder indtil 1 mill. kr. i lån såvel til nyetablering som til udvidelse af bestående anlæg samt til anskaffelse af maskiner, industrielt inventar og transportmidler. Det vil derefter være muligt at yde støtte til enhver foranstaltning, der tilsigter en hensigtsmæssig opbevaring og behandling af fisken, praktisk talt fra den kommer om bord, til den når frem til for-